

Какъ ще вѣрвашъ въ Бога, Когото не си видѣлъ? Богъ, това е една дума само. Да вѣрвашъ въ Свещения хлѣбъ има смисълъ, защото си го видѣлъ и опиталъ. Затова, именно, Христосъ казва: „Азъ съмъ живиятъ хлѣбъ, слѣзълъ отъ небето“.

И тъй, силата, знанието на човѣка се заключава въ това, да може да подбира, да различава желателнитѣ нѣща отъ нежелателнитѣ. За човѣка е важно да знае, какво желае душата му и какво не желае. За човѣка е важно това, безъ което не може. Онова, безъ което може, е губене на време. Желателно е човѣкъ да се облѣче въ нови, здрави дрехи. Нежелателно е да ходи голъ; ако той не желае да се облѣче, голотата сама по себе си ще дойде. Желателно е човѣкъ да бжде здравъ; ако не желае да бжде здравъ, болестъта сама по себе си ще дойде. Хората сами трѣбва да търсятъ здравето. Болестъта пъкъ сама намира хората. Здравето е естествено послѣдствие отъ спазване на първия членъ отъ „Вѣруюто на човѣчеството.“ Това е вѣруюто не на единъ народъ, но на всички народи; това е вѣруюто не на единъ човѣкъ, но на всички хора по лицето на земята. Това е вѣруюто не само на всички хора, но и на всички ангели, на всички богове, които живѣятъ на небето. Всички вѣрватъ въ Свещения хлѣбъ и се хранятъ съ него. Това е символъ, който включва въ себе си всичко онова, което живитѣ сщщества — хора и богове — сж опитали.

Казвате: Безъ хлѣбъ не може ли? Който казва, че и безъ хлѣбъ може, той е безвѣрникъ. Що е безвѣрието? Който не яде, той е безвѣрникъ; който яде, той е вѣрващъ. Който яде, който се облича, той може да каже за себе си, че е вѣрващъ. Нека се опита нѣкой да каже на този човѣкъ, че е безвѣрникъ. Той веднага ще каже: